

13. szám.
Márczius 27. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.–decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nempareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételéi hivatal **Budapestben**, MARIA VALERIA-UTCZA THONETUDVAR

XXVII. kötet.

EGÉSZ AZ ÉSZAKI POLUSIG!

vagy:

MI LETT TOVÁBB A TEGETTHOFFAL?

Regény.

EGY A HAJÓN HÁTRAMARADT MATRÓZ FELJEGYZÉSEI UTÁN.

JULES VERNE

oktatásai szerint

írta KAKAS MÁRTON.

MÁSODIK KÖTET.

A volcán gyujtás.

TEHÁT elmondom, hogy micsoda vakmerő gondolataim támadtak varrás közben?

Két föltevésből indultam ki.

Az egyik az volt, hogy ezt a mi egész száraz földünket egy óriási jégtömeg tartja a hátán. Az hozta ide. Ha idehozta, el is viheti innen.

A czethalak feljárása a barlangba erősített meg ebben a hitben. Ők vagy a grönlandi oceánról jöhetnek ide, vagy Parry felfedezett éjsarki szabad tengeréről, s ez messze semmi esetre nem lehet.

Ezt a szárazföldet csupán a körülfekvő jégtömegek tartják itten össze. Ha ezek közül ki tudna törni, usznék tovább.

Meddig? hová?

Keresztül az északi földszarkon át Amerikába. A tenger áramlat odavisz bizonyosan.

Mi szabadíthatná ki innen?

Egy roppant nagy földrengés.

Hát aztán hogy törne keresztül az utját álló jégtömegeken?

Hiszen ez az épen, a min töröm a fejemet.

Nincsenek kisebb eszmém, mint volt III. Napoleonnak, mikor egyedül, egy sas kíséretében, elindult elfoglalni Franciaországot, mint volt Benyóvszky Móricznak, mikor egyedül egy ágyuval elakarta foglalni Madagascár szigetét. Én elakarom vinni innen a Ferencz József földet.

Most ennek én vagyok a teljhatalmu helytartója.

S elmondhatom magamról, hogy »l'état c'est moi.« Magam vagyok a nép és az uralkodó. Vannak iszonyú kincseim a föld alatt; és nincs semmi államadósságom. Folytattam háborút, még pedig a tengeren és győzedelmesen. A vesztes elleni hadi költséget fizetett. Van egy népem, a kit megnyergetek, és egy népem a kit megfejek. Jegyben járok egy király leánnyal, a ki által legitim jogokat szerzek ehhez az országhoz.

Mindezeket én itt nem hagyom! Acheronta mo-vebo!

A másik föltevésém, a mire nagyralátó tervemet alapítottam, az a körülmény volt, hogy amaz ősemberek ide ebbe a barlangba a földszinéről kerültek. Innen tehát kijárásnak kell lenni a szabadba.

Kutattam azt már régen. Oldalnyílás volt elég, mely e barlang folytatását képezte; csak az volt a kérdés, hogy melyiken induljak el? Volt egy, a mely fölfelé vezetett s egy másik, mely lefelé indult.

Az utóbbit választottam.

A sziklafolyosó szűk volt, néhol mászva, fesszengve lehetett csak rajta keresztül bujnom. Először agyagpala és homokkő rétegeken vitt keresztül; több egészen homokkőbe jutott.

Folyvást lefelé vitt a tárna. Egy helyütt valami ismerős bűz ütötte meg az orromat. A bűzkő (stinkstein) szaga az.

Reményem villant! Itt köszén, kőolaj van közel.

Most már óvatosan kellett előre hatolnom; a hol köszén van, ott viheder is van (böses Wetter.) A sziklafolyosó egy kanyarulátánál hirtelen egy élő hang üt meg fületem.

Mi az? Egy méhdöngés! Itt? a földalatt! Az északi szélesség 85-ik fokán tul, a hol már nincs rovar és a köszénalkotás rétegeiben, a melynek világában még nem volt repülő bogara a levegőnek.

És a méh mégis itt döng a fejem fölött, mintha figyelmeztetné rá, hogy ne menjek hozzá közelebb, mert megcsíp.

Ez nem álom; ez nem fülem hallucinatioja; mert ha bedugom a két fületem, akkor nem hallok a méhdöngést; s ha ismét kinyitom, megint itt van.

Közelebb mentem hozzá. Most már úgy hangzott, mintha a méh valami pókhálóban fogta volna magát s vergődésében zizegne oly fájdalmasan.

Keresni kezdtem lámpámmal, mi az?

Egyszer aztán a méhdöngésből egy nagy bagoly huhintás lett. A Davylámpa sodronyhengere megtelt lánggal s a henger maga veresen izzóvá lett.

Most azután megtudtam, hogy mi volt az a méh? — No ha ez megcsipett volna: az elég lett volna nekem a másvilágra menetelhez.

Valahonnan a naphthagáz szívárogo fel; a sziklának valami szűk sűvékony hasadékan keresztül ez döng olyan szomorú méhzöngéssel.

Itt nem jó helyen járok!

Most már érezni is kezdtem a naphtha szagát.

S a Davy-lámpa nem arravaló, hogy a veszedelemtől megóvjon, hanem csak arra, hogy annak közelét tudassa.

Megálltam, mintha a sziklához lettem volna fogva.

Mi oka lehet annak, hogy a Davylámpa sodronyhengerében csak akkor vetett lobbot a lég, mikor ahhoz a zengő hasadékhoz közel tartottam. Hiszen ha azon a kis hasadékon csak egy földfeletti éjszaka át ömlene ki így a naphthagáz, az elég volna az egész sziklacsarnokot betölteni s az én lámpámnak azt már a belépéskor meg kellett volna éreznie. S ez a naphtha évezredek óta zengheti már itt magányos méhdalát. Ennek valamire el kell innen illanni a magasba.

Nem fordulok vissza.

Hiszen kerestem azt, a mitől megrettenék.

A Davy-lámpát letettem a talajra, ott nem lobogott többé. És aztán s milyen messzire annak a világa elhatolt, megkísértém előre botorkázni. Valami sejtelem vezetett.

Majd olyan messze eltávoztam már a lámpámtul, hogy nem láthattam a világát. Sötétben tapogatóztam tovább.

Most már egy más vezetőm is volt. Egy saját szerű moraj.

Valami földalatti vizesés moraja.

Minden léptemre nagyobbult, erősebb lett a zuhogás. Elöttem egy nagy barlang áll, melyen viz rohan keresztül. Minő viz lehet az, mely két jégréteg között rég meg nem fagyott? Ezt már nem az új bazaltalkotás melege olvasztja ki a jégtömegből. Idáig nem hat az el.

A tudvány készített előre hatolnom.

Ekkor egy harmadik vezető jött segítségemre. Világosság!

A folyosó végén valami félhomály kezdett derengeni!

Derengés! Egy sugár a földfeletti égből! S minő ég is az? Nap nem jön fel hónapokon át. S nekem mégis hajnal volt ez a sugár!

Nem mentem, rohantam felé. Nem éreztem már a nehéz büzt, mely körül vett, csak a közeledő, az e-ösö-

dő derűt láttam magam előtt. Azzal együtt a zuhatag moraja is egyre nőtt elém.

Egyszer aztán megkellett állnom. Egy mély egyenes falu szikla örvény szakitá félbe utamat, mely még egyszer oly magasán, de mindig egyenesen nyomult fölfelé. Ott fön aztán a szédítő magasban, ott volt az a zegzugos nyílás, melyen keresztül a földfeletti világosság ide a mélybe lehatolt.

E szakadozott nyíláson át látszott meg egy foltja az égnek s e kék égfosztlány közepett ott állt a tele hold!...

A hold sütött alá az örvénybe.

De ez nem volt az a hold, a melyet megszoktam látni, az a nyugodt, hideg, komoly, apathikus fénytányér, mely mindig egyforma képet fordít felénk, alig változtatva rajta egy kis mutatióval. Ez a hold egy jókedvű, bolond, grotesk ficzkó volt: — tánczolt! Ugrált odafenn előre hátra, jobbra-balra, torzképe hol megnyult szomorura, hol kiszélesedett kaczagóra; a szélei hullámzottak, néha kétfelé akart szakadni két külön gömbre, mik újra egyesültek. — Hát ezt mi lelte odafenn?

A mélység megfelelt erre is.

A mint a hold teljes sugára a mély hegyszakadékba levilágított: (az is tánczolt ott a mélyben) a fénylő, réteges falon harmincz meternyi »hatalmasságban« látszott meg a keresztül szakadt köszén tömeg, s a fekete falnak egy nyílásából zuhogott elő az a patak, melynek moraja idevezetett.

De az a patak, még a hogy a holdsugár reá vetődött, akkor is fekete volt, s a mint a mélységbe alázuhant, egy széles, duzzadozó, pöfedező dágvány látszott körülé elterülni. Az is fekete volt.

Ez a patak petroliummal van keverve.

A víz és a petrolium egy része valami hasadékon át kifolyik a tengerbe, s megtölti a jégtorlaszok közeit; az illó naphtha egy része elpárolog s ennek a gáz tömege az, mely ama hasadékon át kitódulva, a hold világot úgy rengeti, mint mikor a déli báb hullámai tánczoltatják a légbekapott boglyákat s kígyóztatják a láthatár széleit. Ez itt előttem egy naphtha volkán, mely még nincs meggyuladva. S ez a széles fekete pöfedező degetár a zuhatag aljában, az a petroliumból lerakodott aspnált.

Hejh, micsoda itéletnap katalyzmát tudna itt véghez vinni — egyetlenegy szál gyufa.

És én nekem teljes elhatározott szándokom volt ezt a katalyzmát előidézni. De úgy, hogy magam ne kapjak belőle. Mert az azután több, mint az ujszülött

bazaltnál keresztatyának állani. Itt egy volkán meggyujtásáról van szó.

Mit nyerek én azzal?

Azt nyerem vele, hogy ha az a roppant petroleum tömeg, mely ezt az üreget betölti, egyszerre felrobban, az olyan titáni lökést fog adni ennek az egész szárazföldnek, hogy az bizonynyal elszakítja magát attul a jégzátonytul, mely most lekötve tartja. S az még nem minden. De annak a tömérdek petroliumnak, mely meg számlálhatlan időktől fogva e forráson át a tengerbe kiszivárgott, mind ott kell rejtőzni most is a végtelen jégtömegek között. A petroleum a víz színén marad, s a jégburok nem engedi azt elpárologni. Ha most az a sok lappangó kőolaj egyszerre meggyullad, először is a robbanásával mérföldekre, meg mérföldekre összefogja törni e jégtömegeket; de még azzal sem fog beelégedni, hogy összetörte, a kőolaj a víz színe fölött tovább ég. Egy égő tenger fog összeölekezni egy jeges tengerrel. Akkor aztán váljék el, hogy ki a nagyobb ur? a láng-e, vagy a lég? Én uszom a Ferencz-József földdel, vagy legalább is a magam quótájával, a Zichyhegygyel mind a kettőn keresztül.

Hogyan hajtom végre legelőször is ezt a munkát?

S hogyan védem meg saját magamat annak következményeiről?

Az első nem volt nehéz. Hoztam magammal egy bikfordgyutacsccsal ellátott nytroglycerin töltényt, és ahhoz mintegy kétszáz meternyi kénzsineget. Ezek voltak a mi gyarló eszközeink a jégtorlaszok szétrobbantásához.

Ezt a robbanó töltényt felakasztottam a kénzsinigre, s aztán kikeresve a meredélynek egy előre rugó párkányát, azon egy meternyre alá eresztettem, hogy a mélység felett függött.

Akkor aztán egyszer körül csavartam a párkány sziklacucsán a kénzsiniget s visszafelé térve a folyosón leeresztettem hosszant a göngyölegben levő kénzsinőrt. Visszajutottam egész odáig, a hol a lámpásomat hátrahagytam, a méhdöngés hasadékáig. A kénzsinigben még tartott, még tovább mentem vele valami száz lépésnyire. De még itt sem tartottam tanácsosnak csak úgy egyszerűen meggyujtani a végét, hanem keresztül huztam azt az egy tűzakna-robbantó gyutacson, mely mint az óramű, határozott időre igazítható, hogy mikor süljön el?

Mert a második feladat az volt, hogy a magam hajaszálainak épségben maradásáról gondoskodjam.

A kitörendő robbanás oly hatalmas lesz, hogy az tiz négyszög mérföldnyi kerületben mindent megmoz-

dit. A földalatti üregek boltozataiból iszonyu sziklák lognak leszakadni, mik az alatt levőket eltemetik.

Nekem tehát az élelmi szeremmel együtt az egyedüli biztos helyre kell áthurczolkodnom a várakozás ideje alatt.

Ez az egyedüli biztos hely: a kristály barlang.

Ez köröskörül kristály. Jegeczült kovarcz. Egy tökéletes gömb.

Ezt be nem töri semmi földindulás. Ez, ha a földet valami világromlás szétszuzná, még akkor is megmaradna s folytatná az utját magára, a nap körül, mint egy önálló planéta.

Ide kell tehát nagy sietve vissza menekülnöm.

Bábi már keresett. Utáaam jött a sziklaszorosba. Sirt, nyihogott; valamit érzett előre. Magamon is borzadály futott át, ha rá gondoltam, hogy minő vakmerő műtétet indítottam meg most. Merényletet az alvó geodaemon ellen.

A földalatt az ember maga is átördögül.

(Folyt. köv.)

A VADONAT UJ GYÜLÉSTEREMBŐL.

— Fővárosi ülés. —

É

PITSÜNK-E a sugáruttra vasutat?

Házbéremelő Gyula: Tisztelt közgyűlés! Építsünk bizony!

Rebarbara György: Eláll!

Fedező Gyula: Mondom, hogy építsünk. Mert kérem aláson a sugárút vasút nélkül el nem lehet. Ugyanis a sugárút a legegyszerűbb út a fővárosban, olyan egyenes, hogy azon görbe vasutat nem is lehet építeni. Hogy tehát legyen az országban legalább egy vasút, a mely nem görbe, azért építsünk vasutat a sugáruttra. Továbbá kérem alásson, a sugárutat faburkolattal akarják kirakni! Nevetséges! Nem jobb e a vasut a fautnál! Abczug tehát a fautnak, éljen a vasut. — Szétépé... pété... pité... itészeti szempontból ellenségei némelyek ennek a vasutnak. Lächerlich! Igaz ugyan kérem alásson, hogy szép zöldre meg pirosra vannak festve, s így állítólag szebbek a lóvasut vagonainál. De nem parancsolhatjuk-e meg mi az építő társulatnak, hogy a vagonokat kékre festesse? Persze hogy meg. Hát még a lóvasut gyönyörű szines lámpái, a veresnarancs-sárga-zöld-világoskék-sötétkék és violaszinű lámpácskák? Nem gyönyörűek-e azok? Valóban nevetségesnek tartom a lóvasut ellen szétépétepí-pité tépészeti szempontból kifogásokat emelni. Mindezek után

tehát kérem a gyűlést mondja ki a vasut kiépítendőségét.

Sajt Károly: Diszteld géztyilésch: Én putai....

Acidumtarlaricum György: Eláll! Eláll! Ejnye még ez is szónokolni akar. Nojszen! Eláll!

Sajt Károly: Én putai palger mekvatyok, egy szapat fikkedlen emper mekvatyok, negem nem gél a sukarud mekvasalni.— Was? vasudat a sukarudrá? Erdegenket! — Ha en vasárnab a Stadtmayerhof.... agarok mondani a Stadtwaldchenbe metyok, hád pele ileg ety omnipusz, mekveszezszege odant öd tarap jety, oszdént mek van. Az öd helen gégyelmes van udazni, az lóvasudra néha mek van sak ety ödödréz hel, ugy összpréselveg.— Asz omnipuszpan gérem olossan mék bibászni is szapat meklesz nem sogár, és asz a lóvasudon az a korompa...

Korompay Alajos (közbekiált). Itt vagyok és én is azt mondom: járjon mindenki equipazson, 'sz az én kocsigyáram sprengol, ha oda is lóvasutat építenek.

Sheyk K. Az a karampa gontükdör sak iti asz emper szá-jába ki a zigarrent, hoty sak uty rebili; asz gérem, mintyá géd kreutzer. Asztaig még sak asztat agarak...

Recipe György: Eláll! Ki fogytok-e már? lesz-e már vége?

S is wirklick zum krepieren! Isten jehucscsa! Eláll!

Sulyok K. Nem eláll. Diszteld géztyülés. Tetzig dutni, hoty a sukarud hat einen sogenannten fapurgólád, oder wie es heiszt. Ez a fapurgólád, ha pele ragnag a vasudi sineked, meiner seele mekroschdázotig, mekbutvaschotig és elrohatoschotig, osztánd gárpa vész a sok pénsz. Sak asztad agarak mék mekmondani, hoty a sukarud legyen egy ud tschendes. Ne lármásza, ne fityolja negem odant a filipe asz a gontüktör, asz a grober teufel, asz a... trembenedésit van negi...

Mixtum compositum György: Eláll már ha mondom ezer folia semi!

B. Közmunkatanács Frigyes tisztelt közgyűlés!

Seidlitzpor György (bukfenczet vet a vadonat-uj szönyegen, miközben bele vágja fejét egy vadonat uj padsarokba) Ójjaj! a ménkü üssön meg! Nem méltóságodat hanem itt e padot. Eláll!

B. Miniszterbiztos Frigyes Én mind igen alaposnak találok a tisztelt előttem szóló által felhozott okokat. Én tökéletesen érdektelen vagyok az egész lóvasut dologban, tehát nem is szólaltam volna fel, ha a Podmaniczky-utcát nem említette volna valaki, hogy oda kell a vasut. Én is azt mondom, hogy oda kell. Mert kérem alásson, az a burger sem kutya ám (zajos tiltakozás), a

ki egész héten a műhelyben, vagy az irodában görnyed annak is csak kell egy kis emotio, a mit pedig legkönynyebben a sugárut faburkolatán találhat fel, miért fosztanók meg ettől a lóvasut által?

Mercurius György: (Körül nyargal a teremben s a másik oldalról rikoltja hogy) Elálllllll!

Friczky br. Méltóztatnak tudni, az új operaház is ott lesz a ságáruton. Mi lenne már most, ha előadás alatt ott füttyülnének végig a lóvasuti conductorok? Még magára venné a primadonna.

Misce et divide György: Eláll! Szavazzunk! Huncut, a ki még egyet szól. Szavazzunk!

Erre a közgyűlés csakugyan megszavazza a sugárutnak a lóvasutat.

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváro Ádámhoz:

Tekintedezs barátom uram!

Mindenek előte sok boldog piros tojást kivanom!

Azutand pedig fogom kimutatnyi, minek köszönheti zorszag ezt a nagy takarikosagot, is ezta nagy fuziot.

Hat teczik tunyi, amind Vasarnapi Zujsagbul izs, azon kívül izs irtesülöm, most van vinaszonyok tele (aduormam vinaszonyok ugara.) Aki akarja marcziusi ibolyat aquiralnyi, menyen ki Dunapartra sítalnyi, mingyar terem neki a — zorran. Katonabanda, a ki szíp muzsikaszoval szokta beneventalnyi tavaszi langyos zephyreket, szarvasbőr keztyübe tanulya dudalnyi. Zöld csütörtökbe nem tanaltak egyib züldet, mint azt, hogy fejr. Kisaszony lanykaimnak elszakata czipelő, vetem nekik nagy pinteken tavaszi ajandikba korcsolyat. Beadtam belügyminiszterhez folyamodast, hogy husvükor nem szabad máskip öntözködni csag forro vizzel.

Ebül megírtheti minden ember, hogy van pompas hideg.

Phyzikabul teczik tunyi, hogy van hidegnek összehuzo hatasa. Inen magyarazhato, hogy alamfinanziakban most mar szípen összehuzunk magunkat. Tapasztalyuk, hogy csag adig van meleg, amedig takaro ír.

Ime megvan magyarazva takarikosagi politika ad oculos.

Ugyanatul a hidegtül derivalom orszagos fuziot. Edig széthuztunk, most hideg kinszeriti minket összehuznyi.

Nostehat it van egisz magas politikank thermometrumra huzva.

Azír üdvözlöm in tavaszi telet, mint alam-bölcsesigünknek regulatorat.

No csag el ne roncsa minket kanikula.

Maradom tekintedezs barátom uramnak alazatos szolgaja

T. Z.

Ivad-hirdetmény.

Tessék ibolyát venni!

 Jó meleg farkas bundák kaphatók
50—90 frtért Deák-testvéreknél.

Pàlya-aphorizmák.

JÓSLAT a »Jóslatnak.«

Lám megmondtam Csiky Gergely
Ne menj a felföldre,
Akadémia-konikusok
Közibe.

*

— Hát csakugyan olyan roszt vigjáték az a »Jóslat.«

— Nem lehet jó vigjáték, mikor ilyen szomorú vége lett.

*

Különben nem is vigjáték az, hanem satyra, mikor Szász Károly keziből egy pápista pap nyeri a száz aranyat.

*

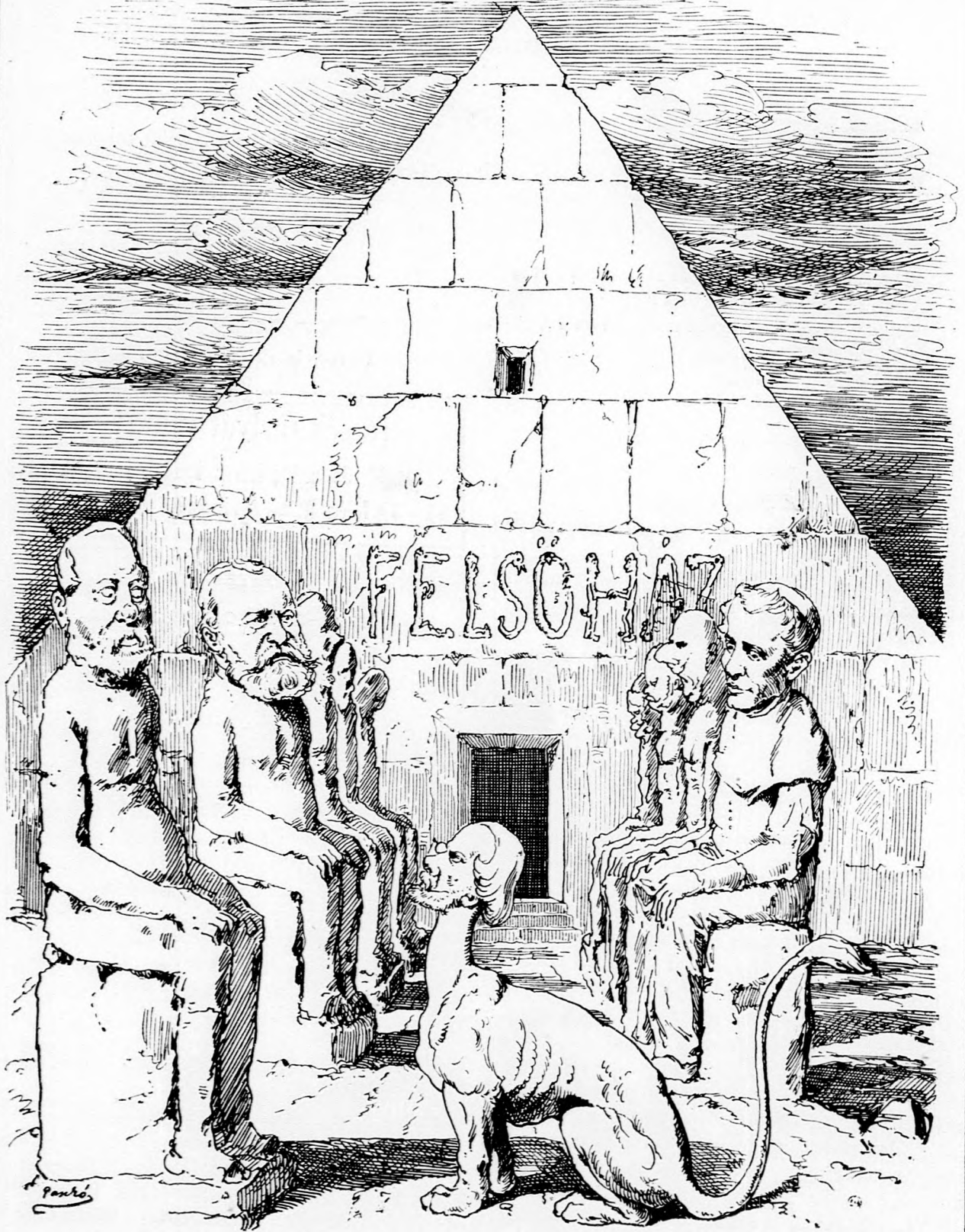
Az igaz, hogy ez csak olyan arany, a mi nem fénylik.

*

Jövő évre, mint halljuk, az akadémia tragoediára hirdet — statariumot.

Tiltakozás.

A »Magyar Politikának« azt a vádját mintha az én örütségem nem volna komoly, kénytelen vagyok határozottan visszautasítani.

SPHYNX. Nos tisztelt farások, itt van a feltámadás ünnepe, hát azok a mummiák akik oda benn fekszenek nem támadnak fel. SZOBROK. Hát nem látod, mekkora káposztakó nyomja szegényeket?

Hová lett a tizenkettedik.

Itt történt Budapesten, hogy egy eskütszéki tárgyalás végével az elnök össze akarván olvasni az esküdtek által beadott szavazó golyókat: tizenkettő helyet csak tizenegyet talált.

Hová lett a tizenkettedik? Lett nagy zavar. Keresik asztal alatt, iratok között, mindenütt denique nincs sehol.

Végre nagy sokára elő áll az egyik esküdt, benyúl a zsebibe s kiluzza onnan a kereset tizenkettedik golyót.

— No das ist doch a Skandal! Ekkora zenebónát csinálni azért a csekélységért. Azt gondoltam, hogy már nem fog kelleni, hát haza akartam vinni a kis fiamnak játszani.

AMA BIZONYOS CSIZMADIA

ÉS FELESÉGE KÉRDÉSEI ÉS FELELETEI.

— Szó ide, szó oda, de én nem vagyok megelégedve a horvát unióval. (Már mér?) Hát nézd, itt vannak az új horvát főispánok. Csak egyet találok köztök, a kihez bizalmam vagyok. (Ki az?) Az egy Rubánovics. Azon mingyár meglátszik, hogy valamelyik nagyapja magyar ember lehetett. Ellenben sehol se találok se Piperkovicst, se Sasinovicst, se Zamarovicst, se Magazinovicst. Ez öreg hiba.

— Radó Kálmán is tartott dictiont az országgyűlésen, még pedig a méntelepek cselekményeiről. (Hát azok mik? csikók?)

Egy banknóta története.

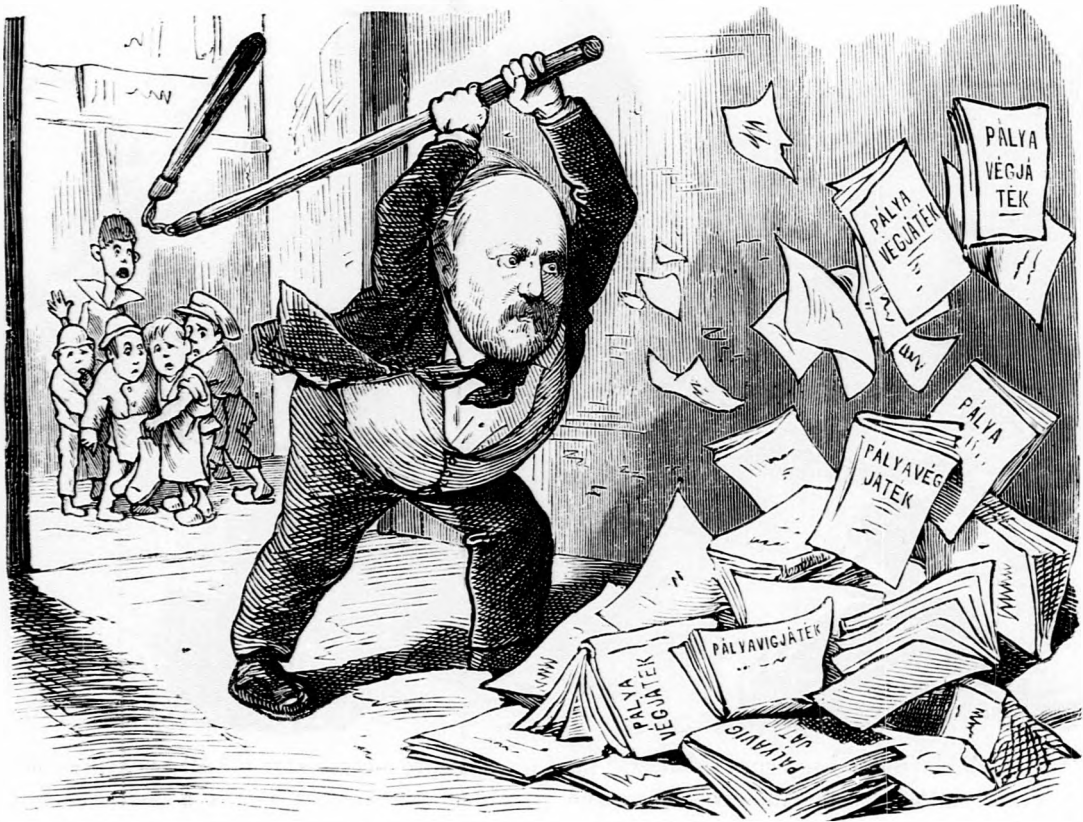
Egy helybeli lap szerkesztője pénzt kapott a postán postautalványra! 3 frtot. Elküldte az inasát az utalványal. hogy vegye fel a pénzt s hozzon mindjárt postabélyeget érte.

Az inasnak kifizetik a három forintot a postán, ő pedig befordul a másik ajtón, a hol a bélyeget árulják. Ott átadja ugyanazt a három forintot, hogy adjanak érte levélbélyeget.

Hanem hát nem adtak; mert a postán kapott három forint közt volt egy egyforintos olyan bankó, a mit nem akartak elfogadni a postán.

Ki tud erre viczetet mondani.

Akadémiai drámakritika.

Szász Károly a csizmadia inasokat elrettenti a színműírástól. Csiriszonyú!

KORTES GAZSI.

DUHAI ünnep!

Soha jobbkor nem jöhetett mint most. Az igaz hogy maj kifagy az emberbü a lélek ebbe fenyé hidegbe. Csak a honyszerelem tarti meg a tokaji karczos, mer a mindég karczos, mintha csak ma szürték vóna ojan édes a kóstolatlja.

Haza gyött a képviselőnk. No tavasz lesz má, mondok, de hozhatott vóna magával egy kis szép időt is. Fenyé neki, ojanok ezek akár a garabonciás diák, szelet csinyá ahun meffordul. Má csak ellátogatok hozzá mondok, ha megismerne még.

Meg a! Úgy nyakamba borut, hogy maj ríva fakadtam öröömömbbe. Te vagy a Gazsi? mondi a jámbor. Ne tessén engem tegeznyi, a tejes urak csak kiteréfálik az embert. Hunczut az idvessigem, mondi, ha nem ugy szeretlek akár ha testvér vónál velem. No már elhiszem

mondok, mer nígyszemközt monta. Osztány beniztünk balkiztű egy szobába. Soha ojat! Ugy teli volt az asztal borral, hogy még le is futott rula. Mellette négy magyar tojasztérozott egymásra oszt a vigin összecsólkolkóztak, mint a ki egymásba kozmásodott. Urajim, mondi a mi követőnk, ehol mutatom be az ín Gazsi barátomat, tyisza magyar vír, aki borba mosdik pecsenyével törülkőzik, még az imátságát is a nimet jézus márjával czifrázi ki. Meghiszem azt, mondok. Szerbusz czimbora, szólt az egyik, oszt oda cserditette a cziléndert a másikhol. Má csak szilok egyet, mondok, de osztán mekkérdettem, hogy ki légyen az tejesur? Szabadság, egyenlőség, tesviriség, mon li ü. No mán akkor az urnak három lelki van mon ok oszt ezír háromszor illik innya. Ittunk is az árgirusát, a hazájír. Csak azután tölté ki az egyik magyar, hogy ük mind képviselők. Mingyá gondutam a torka járásáru, mer egy czilinderrel nem tunna meginnya egy hajtókára közönsi-

ges ember. Hanem ojan is vót mind, mint a lágy kenyér.

Este fele osztán odajállítottuk a Simi cigiánt az furczimerbe egy frajla meg pamuskát hozott be egy kosárral. Ne, abrakojjatok, mondta a mi követünk, oszt odajállított mindegyik elibe három czilinder mismást ugy ettik akár a sáska. Mikor oszt tele is szitták a begyüket, stimüni kezdtek.

Csak pöngeti, csak pöngeti eczezer csak megsandit engem is a többi közt, hát mingyá ráránti hogy jaj de hunczut...

Jaj! azt a ragyogódat, mondok, oszt ugy homlokon csólkoltam azt a bogjós fejit, hogy tántorgott tüle mint aki pályinkátrúnyakalt be E mán teszi, mondok, oszt ittuk a tesvürt míg csak az asztal alá nem került a felü.

Eczczer csak bejállit a tejes asszony is. Csólkolom kezeit, mondok oszt összevágtam az sarkantyum. A more megirtette, oszt rárántotta a mártogatót. Csu-haj! oszt ugy megforgattam a tésasszont, hogy majd a kezembe hatta az öltözettyit. No mán hiszem nincsen párja magának Gáspár gazda, monta neki melegedve. Meghiszem azt, mondok, oszt oda kacscsantottam az balszememmel aho a piros képihó, de nem érti az ojan urifajta a paraszt tempót.

Hajnalfele oszt hazatínferegtem magam is, sorba csólkolt valamennyi, mintha együtt szittuk vóna azt a kutya kaurmányt az országós gyüლისen.

Csak nincs több ojan képviselő, mint a széssó bali, mer a még mulatni is a hazájér mulat.

Választási mozgalom.

ASÁRVÁRI kerület képviselője beszédet tartott választóihoz. A többi közt ezeket mondá:

— Tisztelt választók! A következő képviselő választás alkalmával olyan képviselőt választszanak, a kihez teljes bizalmuk van s a ki képes legyen önöket tökéletesen és lelkiismeretesen képviselni.

Felsőhajt erre egy választó:

Hejh uram! hiszen ha akadna olyan.

A moly és könyvei.

Egy Húgo Grotius tövében,
Divatos új könyvek körében,
Parányi moly rejtőzik el.
Nevetve szólnak tarka lappal:

»Te sem birsz korszerű alappal!
Olvassnak minket egyre, gyakran,
S te nem minket buvnál, tudatlan!
S a moly felel:

»Forgatnak, visznek titeket,
Bírom békén e rejteket!
— — Az rendesen helyes, komoly,
Mit háborítlan bír a... moly!

IVAD-VERS.

TUDOM, tudom, — bár nem vagyok pap —
Hogy böjt lévén, böjtlőni kell;
De azt hiszem, egy árva versért
Nem fognak tán akasztani fel!
S hogy a papok ne essenek rám:
Szentelt themát veszek — Nohát,
Hogy a böjtben osztozzam én is:
Megzengem a politikát!

Politika: eszély, csalás, vagy...?
Pedig schlagvort van rája sok!
Én azt hiszem, legjobban értik
E szót a negyvennyolcasok;
Ők már annyit rágódtak rajta,
Hogy ma-holnap pempő lesz —
Hogy azontul mi lesz belőle,
Itt már megáll gyarló eszem.

S hogy kinozzák ez árva számot!
Rövidlátó együgyűség!
Mintha ezt a numerust jobban
Szeretné a bőkegyűég...
Hisz negyvennyolcz onnan felülről
Nyolczvannégynek látszik, pedig
Ha isten ezt megadja: még a
Holt is felelevenedik!

Ösi szokás szerint husvétkor
Locsolkodás divatba van —
Tisztelt polgári e hazának
Felszólítlak bizalmasan :
Hagyjunk fel a pogányvallással,
Tartsuk meg a keresztelést ;
Szántsunk, vessünk, arassunk együtt,
S megáldja isten a vetést.

Mire az a sopánkodás, hisz
Az uzsorás sopánkodik ;
Addig állunk veszteg, hogy végre,
A mi van az is elkopik.
Fogjunk kezét, törjünk előre...
Im az alkalom itt vagyon !
Ha így együtt leszünk, szent ucsce
A mennykő sem üthet agyon.

Mit mond öcsém? Előre tudtam,
Hogy ezt a kérdést felvetik!
Óh ők az embert nagyon könnyen
Á r u l ó n a k keresztelik.
Hát ők? Bár a h o n t el nem adják,
Keresztbe fonva karjaik :
Orruk elől ellopni hagynák —
A hazafiság hol van itt ?

Csingham Buh.

KRÓNIKÁS ADOMA.

A legátus.

MÉG A negyvenes években élt Pestmegye Dabas nevű helységében egy nyugalmazott huszár kapitány, a ki még öreg korában is huszáros tempóiról volt ismeretes, ha nem írónk is, kitalálnák, hogy Halász Péter volt a neve.

Egy szabadsággal hazabocsátott bakancsos Dabason keresztül utaztában megtudta: hogy H. P. huszár kapitány ott lakik. Az akkor divatozott katonai szabályok szerint pedig a szabadságra bocsátott katonának jelteni kellett magát az ily ranggal quietált tisztnél, hogy utlevelét vidimáltassa.

A bakancsos betért tehát H. P. házához, hogy a katonai regulát megtartsa s bejelenteti magát az obsitos huszár káplár által, ki a kapitány szolgálatában állt.

A káplár jól megnézte a bakát s figyelmeztette, hogy katonásan viselje magát, mert ez a mokány huszár-kapitány olyan olvasatlan 25-öt olvastat rá, hogy egész életében megemegeti. —

A bejelentés megtörténvén beállit a baka a nyugágyán pihenő huszár tiszt elé s elmondja mondókáját.

A tiszt jól megnézve őt rá kiált: hogy hívják?

»Nagy István, jelentem alászon.«

— Tud-e kend prédikálni?«

»Igen is, jelentem aláson.«

— Tehát bemegy kend a legényem szobájába, ott megírja kend a holnapi prédikációt s ha készen lesz felolvassa kend, rechtsum marsch!

A baka úgy tett, a mint parancsolva volt, bement a legény szobájába leült egy asztal mellé, s azon gondolkodott: hogy írjon ő prédikációt, mikor ő életében betűt sem látott.

No de kimenté őt a baka találékonyság.

Beszóllitá pajtását, s kérte őt, hogy jelentse meg a kapitány urnak, hogy a baka csak akkor tud világosan gondolkozni: ha van előtte valamicsoda lámpás.

A lámpás is jött egy kupa bor alakjában, minek fogyasztása közben a prédikáció megszületett, be is jelentette, hogy kész a prédikatio. —

A kapitány bement hozzá, s parancsolá, hogy olvassa fel; mire a baka azt felelte:

— Majd csak úgy mondom el kapitány uram, mert se írni se olvasni nem tudok.

— Halljuk hát!

S a baka a maga tempoja szerint elmondá a prédikációt, úgy a mint az az ő agyában megszületett.

A kapitánynak nagyon megtetszet a prédikáció, mert legényét rögtön azon parancsral küldte át a szomszédban lakó tiszteletes-

hez, hogy küldje a reverendáját, mert a kapitány egy legatust fogott, s holnap az fog prédikálni.

Az öreg tiszteletes nagyon megörült a szerencsének, készséggel teljesíté a parancsot, s az egyházi által ki is hirdeté: hogy holnap egy legatus fog beszélni, mit a hivekkel azért tudat hogy méltóztassanak minél nagyobb számban megjelenni. — Dabason sok uri ember lakik, kik máskor ha nem igen koptatják is a templom küszöbét, de ez alkalommal teljes számban megjelentek.

Másnap maga mellé veszi a reverendába öltözött bakát H. P. kapitány, bevezeti a templomba s az egyházi által a papnak megszokott helyére vezetteté. Elhangzik az ének, a baka az egyházi intésére fellép a szószékbe.

Minden szem felé fordult, gyönyörködtek a hegyesre sodrott bajuszú legatusban.

A legatus pedig így kezdé a prédikációt:

»Széles ez világon csak egy ország vagy, és az, az Magyarország.

»Széles az Magyarországon csak egy helység vagy, és az, Gyón-Dabas dupla helysége. Széles ez Gyón-Dabas dupla helységében csak egy ur vagy, és az, az, nagyságos Halász Péter kapitány ur, a többi mind oly szegény kofizos ember, mint én magam la. — Amen.«

Azzal leszállott a szószékből, s a kapitányal együtt a faképnél hagyta az elbáméskodott hiveket.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— M. VÁSÁRHELY. I. S. Ezt a genret nem ápoljuk. — BŐJTI ÉNEK. Nem értjük. — KESERGŐ. EGY IFJUHON SZERELME. Nem használhatjuk. — PIPACS. Sikerrültek. Némelyiket illusztrálva közöljük. — K. K. MAJSA. Használunk belőle. — VERÉB MATYI. Köszönjük.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

az

„ÜSTÖKÖS“

tizenhatodik évfolyamára.

Tisztelt publikum!

MINEKUTÁNA stb. stb. annakutána stb. stb.

Hogy mégis tudd magadat mihez tartani, hogy képeink ezentul megszaporodnak, — a minek okvetlenül a te megszaporodásodat is maga után kell vonni.

Kakas Márton most folyó regényének még a következő fejezetei lesznek:

„A feltámadás csodája.“ — „A kőbe nőtt após.“ — „Leánykérés özönvizelőtti módon.“ — „A menyegzői kéjutazás föld alatt.“ — „Kain sirboltja.“ — „Ős geneologia.“ — „Az új ég.“ — „A Tegetthoff kiszabadítása.“ — „Egy ujjászülető föld.“ — „Az új teremtés műve.“ — „Ne tovább.“

Előfizetési feltételek:

Egész évre	— — — —	8	frt.
Háromnegyedévre	— — —	6	„
Félévre	— — —	4	„
Évnegyedre	— — —	2	„

Az előfizetési pénzek az »Üstökös« kiadóhivatalába (Budapest, Baráttér Athenaeum) küldendők.

Laptu:ajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.
1-ső nemzetközi hirdetményi iroda Mária-Valeria cza Thonett-udvar.

Rajzolja
JANKÓ.
Metszi
POLLAK.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (azelött Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet vizsgálók és a

nagygyűlés Fiumében pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerterében.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott kéziményt kérje és fogadja el.

1000-nél több szenvedő nyert

nemi élet titkai és veszélyei

című mű által egészséget és új élet-örömet. Számátlan ifjúkori bűnös mentett megezen 12000 darabnyi kiadásban és több nyelven megjelent mű a végomlás örvényébe való süllyedéstől, a mint ezt őszinte hálás levelek, valamint a benne tartalmazott kórtörténetek bizonyítják. Ezen mű Dr. RODET-nek a Cadixi akadémia által pályakoszoruzott övszerét is tartalmazza BÚJAKÖRI RAGALY ellen nemkülönben a férfiuat elgyengültség (Impotentia) ellen is legbiztosb utasítást szolgáltat. Egy forintért szerzhető szerzőtől következő cím alatt: Dr. EIBER U. Pesten, József-utczában 66. sz. alati sa. át házában.

UNGER T. W. és FIA

Deák-utca 5. szám alatt.

Rövid-, szövött- és fehér-árú üzletét alapította 1853. évben.

Ajánlja magát a nagyérdemű hölgyközönségnek a tavaszi-idényhez való harisnyahosszúka a további kötéshez.

Nagysága fehér és fodoritott

Gyermekeknek	1 par	22 kr,	26 kr,	30 kr.	45 kr.
Leányoknak	>	25 kr,	30 kr,	35 kr,	40 kr.
Hölgyeknek	>	30 kr,	45 kr,	52 kr,	60 kr.

Nagy raktárt tartok kész harisnyákban, gyermek-, leányok-, és hölgyek számára

férfi-harisnyák fehér	12 pár	1.60,	1.80,	2,	2.50,	3 frt.	
>	>	színesek géppel kötve	2.30,	3.20,	4,	5,	5.50.

Azonkívül tartok nagy választékban még kész uri- és női fehéreneműket.

Arjegyzékes könyvecskéket a mi dús és választékos raktárunkból kívánatra levélig megküldjük ingyen.

Legközelebb jelent meg és minden könyvkereskedésben kapható a magában nemében egyetlen könyv:

„ÖNSEGÉLY.”

czimmel, a nemzörések minden betegségei számára hű és megbízható tanácsadó, dr. Ernszt L. hasonszenvi orvostól.

Ezen könyv okulást és segítséget nyújt mindazoknak, kik ifjabb korukban titkos bünt vagy mértéktelen kiesapongást íztek és ennek következtében beteges gyöngöttettségben vagy szédült idegzetben szenvednek, időelőtti tehetetlenségnek már rajjai vagy annak közel beállásától fenyegettetnek.

Azok is, kik idősült bujakorban borbajokban, bújakóros küszvényben hügyesöszükülésben szenvednek, vagy kiknek teste túlságos higanyadagok által gyöngöttetett, telje kigyógyulást találándnak

Nevelők, lelkeszek és általában emberbarátok, kik a fiatalsg javát szívükön hordják, jól teszik ha ezen könyv tartalmával megismerkednek.*

Ezen híres könyv, mely nagyobb világosság kedvéért bonczta; i ábrákkal van ellátva, tölema 1 frt beküldés mellett, posta útján is megszerzhető.

*) Okulást fognak belőle meríteni, miként fojtható el már csinárában ama szörnyű titkos bűn, mely a testnek legszebb tulajdonságait szétrombolja és szomorú következményeivel az egész életet és ennek minden örömet elmérsénti.

Dr. Ernszt L. hasonszenvi orvos.
Pesten, kétsas-utca 24. sz.

Diszes

husvétii tojások

legujabb nemi dús választékát,

10 krtól 25 frtig.

Husvétii öntözéshez

alkalmas, csalódtatón meglepő ujdonságok:

- Feckendő illatszer-üveges 35 kr és 1 frt.
- Szivar 35 kr. Viola-csokor 40 kr. Viola, gyöngyvirág- és rózsabokréták 87 krajczártól 2 frt 50 krig, egyes rózsza 65 kr. Revolver 80 kr.
- Kis bohóc 50, 60 kr. Öltötetett babák 2-2.15.
- Rózsacsokor babával 1 frt. Élő virág 1.20.
- Feckendő husvétii báránka gyermekkel 2 frt. Feckendő-gyűrű 40, 50 kr.

Illatszer-üvegesék elegans nemi 50 krtól 5 frtig ajánlják

Kertész és Eisert

Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Francia társalgó fiukat vagy leányokat (ugyszintén bonnékat.) 10-14 éveseket.

Közvetlenül Svájcából

2-3 évi szerződéssel ajánl

Láng Lipót és Társa.

Budapest, Maria-Valeria-utca Thonetudvar.

Bővebb felvilágosítással a t. cz. uraságoknak kívánataira szolgálnak.